

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**D. D. Emanuelis Gonzalez Tellez, In Inclÿta Salmanticensi
Academia Collegii Majoris Conchensis Alumni, &
antiquioris vespertinæ Sacrorum Canonum Cathedræ
propriarii Interpretis; in Pinciano Sanctæ ...**

Additis Notis uberioribus ab Historia, & Chorographia

Complectens Librum Qvintum

González Téllez, Emanuel

Francofurti Ad Moenum, 1690

Capvt XIV. a Idem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74544](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74544)

CAPVT XIV.

^a Idem.

Postulasti qualiter contra Iudæum procedere debeas, qui manus iniecit in quendam clericum violentas. Ad quod breviter respondemus, quod si dictus Iudæus tuæ ^b jurisdictionis existit, ipsum pœnâ ^c pecuniariâ punias, vel aliâ (secundum quod convenit) temporali, faciens læso satisfactionem congruam exhiberi, alioquin ejus ^d dominum moneas, & inducas, ut passo injuriam, & Ecclesiæ ab eo satisfieri faciat competenter: quod si dominus ejus neglexerit adimplere, tu Christianis omnibus per cens. eccles. interdicas, ne cum ipso Iudæo antequam satisficiat, præsumat ^e commercia exercere.

NOTÆ.

1. ^a **I**dem.) Inscriptionem integram hujus textus dedi in cap. postulasti, de regul. ubi extat alia pars hujus textus.
2. ^b *Tue jurisdictionis.*) Temporalis videlicet, quia forsan Episcopus in ea parte temporalem, & spirituales exercebat jurisdictionem.
3. ^c *Pœna pecuniaria.*) Quia spirituali ipsi Judæi affici non poterant, aliâ nisi ex gravi causa Judices ecclesiastici non debent imponere pœnam pecuniariam, cap. licet 3. de pœnis.
4. ^d *Dominum.*) Temporalem videlicet: unde probat D. Franc. de Amaya in l. 1. c. de exactor. sributor. lib. 10. num. 41. Judicem ecclesiasticum non posse laicum reum criminis mixti fori, vel etiam ecclesiastici propriâ auctoritate incarceratione

re non invocato auxilio brachii sæcularis: quod sæpius vidi pronunciatum in hac Pinciana Can. cellaria. Sed quæstionem hanc disputavimus in cap. postulasti, de homicidio, ubi extat alia pars hujus Decretalis.

^e *Commercium.*) Eadem pœna Christianis imponitur in cap. etsi Iudæos, cap. ad hoc, hoc titul. cap. de Iudæis. de decimis: unde refertur regulariter licitum esse cum Judæis contrahere: quod probant Maschard. de Iudæis p. 1. cap. 5. Heringius de fidejussor. cap. 8. num. 116. quod & ad societatem extendunt Tiraquel. de primog. q. 66. num. 14. Riccius lib. 2. de jure person. cap. 42. qui rectè monet, nihilominus indignum esse lucricausâ Christianum cum Judæo societatem coire.

CAPVT XV.

Idem, in Concilio ^a Generali.

In nonnullis provinciis, à Christianis Iudæos, seu Sarracenos habitus distinguit diveritas, sed in quibusdam sic quædam inolevit confusio, ut nullâ differentiâ discernantur. Vnde contingit interdum, quod per errorem Christiani Iudæorum, seu Sarracenorum; Iudæi, vel Sarraceni mulieribus Christianorum ^b commiscantur. Ne igitur tam damnatæ commixtionis excessus per velamen erroris hujusmodi excusationis possit habere diffugium, statuimus, ut tales utriusque sexus in omni Christianorum provincia, & omni tempore, qualitate ^c habitus publicè ab aliis populis distinguantur, cum per Moysen hoc ipsum eis legatur injunctum. In diebus autem lamentationis, & ^d Dominicæ passionis publicè minimè procedant, eo quod nonnulli ex ipsis talibus diebus, sicut accepimus, & ornatiùs non erubescunt incedere, ac Christianis, qui sacratissimæ passionis memoriam exhibentes, lamentationis signa præterdunt, illudere non formidant. Illud tamen distri&issimè inhibemus, ne in contumeliam Redemptoris aliquatenus proflire præsumant. Et quoniam illius dissimulare non debemus opprobrium, qui probra nostra delevit, præcipimus præsumptores hujusmodi per Principes sæculares condignæ animadversionis adjectione compeisci, ne Crucifixum pro nobis aliquatenus blasphemare præsumant.

NOTÆ.

1. ^a **G**enerali.) Lateranensi videlicet sub Innocentio III. ubi cap. 68. reperitur textus hic, & in cap. 1. hoc tit. in 4. collect.
2. ^b *Commisceatur.*) Cujus peccati gravitatem probavi in cap. 78. Concilii illib.

^c *Habitus publicè.*) Quod etiam providis constitutionibus sanxerunt PP. Concilii Ravennat. 2. temporibus Clementis V. *Etsi Iudæi de misericordia, & ad testimonium incredulitatis eorum debeant ab Ecclesia, & Fidelibus in suis ritibus tolerari; quia tamen ex ipsorum conversatione permixta multa mala & scandala provenisse noscuntur statuimus, & perpetua*